

Full diocesà

2 de novembre del 2025

p5 —Cadena de pregària per les vocacions

p6 —Càritas llança la campanya «Sense llar, però amb somnis»

2 de novembre, Dia dels Difunts

Des dels primers temps, l'Església ha honorat la memòria dels difunts i ha ofert sufragis en favor d'ells, en particular el sacrifici eucarístic, perquè, una vegada purificats, puguin arribar a la visió beatífica de Déu. L'Església també recomana les almoines, les indulgències i les obres de penitència en favor dels difunts.

Al voltant d'aquests dies és tradició visitar els cementiris.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra

Fidels difunts

Lectura del llibre d'Isaïes

Aquell dia, en aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions, engolirà per sempre la Mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat. (25,6a.7-9)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne.
[102]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius. Tots hem de comparèixer davant el tribunal de Déu, tal com diu l'Escriptura: «Ho juro per la meua vida, diu el Senyor: Davant meu s'agenollarà tothom, i tota llengua confessarà a Déu les seves culpes». Per tant, cadascú haurà de donar compte a Déu de la seva pròpia vida. (14,7-9.10b-12)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la seva dreta: "Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu

beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veiéreu despul·lat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm".

Els justos li respondran: "Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despul·lat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?"

El Rei els respondrà: "Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi".

Després dirà als de la seva esquerra: "Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veiéreu despul·lat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar".

Els li respondran: "Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despul·lat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?"

Ell els contestarà: "Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi".

I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna»
(25,31-46)

Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi

«Al capvespre de la vida serem examinats en l'amor» (St. Joan de la Creu)

Andrey Castrillón, prev.

«Ens heu creat per a vós, i el nostre cor resta inquiet fins que trobi repòs en vós.» Aquesta frase de sant Agustí expressa el desig profund de l'ésser humà, un anhel que l'acompanya en cada pas de la seva existència i que s'obre plenament a l'hora de la mort. És l'inici d'una trobada amb Aquell per a qui vivim, ens movem i som. Quan l'ànima s'acosta a l'amor de Déu, experimenta, per dir-ho així, una dilatació interior: el cor humà s'eixampla per acollir una presència que, tot i desbordar-lo, l'envolta i el transforma. Així es pot comprendre la purificació dels fidels difunts: és un procés d'amor madurat en l'Amor, per tal d'aconseguir la santedat necessària per a entrar en l'alegria del cel.

En aquest sentit, el cos sencer dels creients —l'Església que peregrina en el temps, els fidels difunts que es purifiquen i l'Església que viu en la glòria— forma una sola realitat unida per l'amor de Crist. Aquest amor que transcendeix els límits de la mort es fa present ara i aquí en la comunió dels sants i es manifesta en gestos concrets de caritat, especialment en les obres de misericòrdia envers els més petits i necessitosos, tal com deia l'evangelista de Mateu: «Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi» (25,40).

En essència, tot el camí humà s'orienta cap aquest Amor, que al capvespre de la vida en serà mesura i criteri. Allò que hem estimat amb senzillesa, allò que hem compartit i acollit en els pobres i marginats, allò que ha fet créixer l'interior de la nostra vida, esdevé la porta oberta a l'eternitat, on el desig finit de l'home troba descans en l'amor etern de Déu.

La imatge

Dreta/esquerra, ovelles/cabres, tots els àngels, tots els pobles...; que res no vingui a distreure'ns de la paraula del Fill de l'home com a rei i com a jutge, on se juga la sort final.

Jesús posa en primer pla els pobres i els necessitosos, s'identifica amb tots ells i anuncia que el resultat d'aquest judici definitiu dependrà de l'actitud que cadascú adopti en relació amb ells.

Frontal d'altar d'Esquius (s. XII)

Agenda

Lit. hores: Setmana III

3 dilluns

— Sant Martí de Porres, dominic
— Santa Silvia
— Sant Pere Almató, dominic
— Sant Ermengol, bisbe
Rm 11, 29-36 / Salm 68 / Lc 14, 12-14

4 dimarts

— Sant Carles Borromeo, bisbe
Rm 12, 5-16a / Salm 130 /
Lc 14, 15-24

5 dimecres

— Sant Zacaries i Elisabet (Isabel)
— Santa Àngela de la Creu, fund.
Rm 13, 8-10 / Salm 111 /
Lc 14, 25-33

6 dijous

Els sants i beats màrtirs del segle XX
— Sant Sever, bisbe de Barcelona
Rm 14, 7-12 / Salm 26 / Lc 15, 1-10

7 divendres

La Mare de Déu del Sufragi
— Sant Ernest i Herculà, bisbes
Rm 15, 14-21 / Salm 97 / Lc 16, 1-8

8 dissabte

Memòria de Santa Maria
Rm 16, 3-9. 16, 22-27 / Salm 144 /
Lc 16, 9-15

9 diumenge XXXII de durant l'any / Cicle C

Dedicació de la Basílica de Sant Joan de Laterà de Roma
La Majestat de Beget
Ez 47, 1-2. 8-9. 12 / Salm 45 / 1Co 3, 9b-11. 16-17 / Jn 2, 13-22

Joan Font, missioner claretia

Delegació de Missions i Cooperació entre les Esglésies

L'Església acaba de celebrar el DOMUND, la Jornada Mundial de les Missions. És el dia en què, d'una manera especial, preguem pels missioners. Per tal de conèixer més de prop la tasca d'un missioner, entrevistem el P. Joan Font Gumfaus, C.M.F., (Sant Pere de Torelló, 1942).

Com neix la vostra vocació?

La meva vocació missionera neix a casa enmig de la família —soc el segon de dotze germans—, que vivia força intensament la fe i la pràctica cristiana-religiosa, amb la participació setmanal en la missa i devocions que practicàvem a casa —el rosari diari, el mes de Maria, la visita al Santíssim— que els pares ens anaven inculcant.

Ja de petit, sempre vaig sentir una inclinació a ser capellà, missioner, no tenia pas cap altre ideal. De tal manera que els pares m'acompanyaren, a l'edat de deu anys, al santuari de la Gleva. Allí amb una colleta de nens, es va anar desvetllant en mi aquest desig.

Com van ser els seus anys de missioner i on?

A disset anys vaig iniciar el noviciat als Claretians a Vic professant com a Missioner Claretia un any després (1960). Primer vaig ser a Solsona i a Cervera, on teníem els seminaristes, estant al servei de l'alimentació de tota la colla. Anys després, portat pels meus anhels missioners, vaig iniciar una etapa de treball pastoral juvenil vocacional a Catalunya. Va ser quan vam iniciar el centre juvenil del Casal Claret de Vic, l'acompanyament dels grups d'Hora 3 i la creació de nous.

Durant aquests anys, vaig fer una curta experiència missionera al Camerun i un treball més llarg a la selva Amazònica (Brasil). Allí, a més de fer l'acompanyament dels joves seminaristes diocesans, portava la pastoral juvenil i un centre que vam crear per a nens i joves que afavorís el seu desenvolupament humà, intel·lectual i d'aprenentatge d'un ofici apartant-los de drogues, delinqüència i prostitució.

Tornat a Catalunya, la meva tasca ha estat de treball pastoral en parròquies i col·legis. A Valls, a més del treball pastoral, vam treballar a nivell social per a acollir immigrants i pobres de la població a través d'un menjador social.

Com veu les missions avui?

Les missions avui no són pas gens fàcils, estem immersos enmig del Sínode que ens demana la participació de tots. Crec que les comunitats cristianes, la majoria força adormides, necessiten un desvetllament, fer un esforç col·lectiu i entre tots escoltar com l'Esperit ens demana d'estar atents als nous signes que ens acompanyen.

Hem de viure engrescats i engrescadors, ser arriscats i agosarats, ser acollidors i alhora dialogants amb la societat. Saber veure què oferim com a comunitat i amb quin llenguatge ho fem i que caldrà renovar-lo.

Nova edició dels recessos d'Emaús-dones a la diòcesi

Igualada:

Organitza: parròquia de la Sagrada Família Igualada

Dates: del 14 al 16 de novembre

Lloc: Casa d'espiritualitat de Santa Maria de Lavern

Inscripcions: emausdonesigualada@gmail.com

686327499 (Elena)

Vic:

Organitza: parròquia del Remei

Dates: del 14 al 16 de novembre

Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui

Inscripcions: emausdonesvic@gmail.com

649379154 (Teresa), 663176915 (Vero)

Trobada dels 25 anys de la instauració del catecumenat a Catalunya

Dissabte dia 11 d'octubre, a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, es va celebrar el 25è aniversari de la instauració del catecumenat a les diòcesis amb seu a Catalunya. La trobada va consistir en una explicació catequètica sobre la basílica i la celebració eucarística presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, concelebrada pel nostre bisbe Romà entre altres bisbes. També hi concelebraren preveres diocesans, entre ells els delegats episcopals de Catequesi i Catecumenat del bisbat de Vic.

Assistiren a la trobada prop de nou-centes persones, sobre-

tot adults batejats entre els anys 2000 i 2025, així com les seves famílies, equips diocesans de catequesi i catecumenat, catequistes i acompanyants. De la diòcesi de Vic s'hi feren presents 40 fidels.

A la diòcesi vigatana el catecumenat fou instaurat l'any 2006. Des d'aleshores 77 adults han rebut els sagraments de la iniciació cristiana. Seguint la mateixa tendència que la resta de Catalunya, el nombre de joves i adults que demana d'entrar a formar part de l'Església augmenta cada any. Actualment, a la diòcesi hi ha catecúmens.

Cadena de pregària per les vocacions

Un any més, el Secretariat Diocesà de Foment de les Vocacions del bisbat de Vic s'uneix a la «Cadena de pregària per les vocacions», organitzada a nivell de les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Es pretén que durant tots els dies i totes les hores del mes de novembre hi hagi persones o grups que, formant una cadena ininterrompuda de pregària, demanin al Senyor el do de les vocacions, especialment al ministeri sacerdotal i a la vida consagrada.

A la nostra diòcesi de Vic li correspon d'organitzar-ho els dies següents: divendres 7, dilluns 17 i dijous 27 de novembre (les 24 hores del dia). Per tal de cobrir totes les hores, podeu apuntar-vos a les oficines de la cúria

diocesana (tel. 938 832 655) o bé enviant un correu electrònic (vocacions@bisbatvic.org). També us animem a preparar vetlles de pregària en algun d'aquests tres dies.

Dins aquest marc, us convidem especialment a participar en la vetlla de pregària per les vocacions que se celebrarà el divendres dia 7 de novembre a les vuit del vespre al monestir de Santa Teresa de Vic, presidida pel bisbe de la diòcesi, Mons. Romà Casanova. Serà una vetlla de cants, testimonis i pregària compartida, per demanar junts al Senyor que continuï cridant fidels generosos al seu servei. Que els nostres cors vibrin en la pregària per demanar al Senyor una nova primavera vocacional a la nostra diòcesi.

Càritas llança la campanya «Sense llar, però amb somnis»

Es pretén sensibilitzar sobre el dret a tenir un habitatge adequat i un nivell de vida digne

Les Càritas de l'Estat van acompanyar 42.850 persones sensellar l'any 2024. L'entitat és testimoni de com va augmentant la vulnerabilitat de moltes persones i famílies que no poden accedir a un habitatge digne i adequat.

La falta de sostre genera una sèrie d'obstacles: manca d'intimitat, dificultats per a accedir a un treball decent, traves per a fer els tràmits de les administracions públiques o problemes de salut física i mental.

El sensellarisme és un problema social que no aglutina solament les persones que viuen al carrer. El nombre d'individus afectats varia en funció del grau d'exclusió residencial: els qui viuen al carrer són la cara més visible, però també hi ha gent que no té un habitatge propi, altres que viuen en un habitatge insegur o els qui ho fan en un d'inadequat.

Es calcula que a l'Estat hi ha tres milions de persones amb formes precàries de tinença d'habitatge (facilitada gratuïtament per altres persones o institucions, relloguers, ocupació il·legal o amb avís de desnonament) i gairebé tres milions i mig pateixen condicions d'amuntegament.

Turquia i el Líban: primer viatge apostòlic de Lleó XIV

El Pontífex pelegrinarà a Iznik amb motiu del 1.700 aniversari del primer Concili de Nicea

El Vaticà va anunciar fa uns quants dies que el papa Lleó farà el seu primer viatge apostòlic a Turquia del 27 al 30 de novembre. Acceptant la invitació del cap d'Estat i de les autoritats eclesiàstiques del país, el pontífex pelegrinarà a Iznik amb motiu del 1.700 aniversari del primer Concili de Nicea.

Posteriorment, responent a la invitació del cap d'Estat i de les autoritats eclesiàstiques del Líban, el Papa viatjarà a aquest país del 30 de novembre al 2 de desembre.

D'aquesta manera, Lleó XIV reprèn la idea del papa Francesc, que volia celebrar aquest aniversari del Concili a Iznik, on també s'espera la participació del patriarca ecumènic Bartomeu i de tots els líders de les Esglésies orientals.

Diumenge vinent, Diada de Germanor

Redacció

Estimar l'Església significa sostenir-la en les seves necessitats, tal com estableix un dels manaments de l'Església. Ella reclama als seus fidels que l'ajudem amb oracions, sacrificis i donatius per a poder complir la seva missió evangelitzadora, santificadora i pastoral.

Vivim temps de dificultats econòmiques i de poca confiança en el futur, però tots som conscients de la importància que té que l'economia no falli per a tirar endavant la nostra pròpia família. Això és igualment aplicable a la família parroquial i diocesana.

L'Església necessita el nostre suport econòmic. Diumenge vinent celebrem la jornada i la col·lecta de «Germanor», amb el lema «Tu també pots ser sant».

“La santedat és el rostre més bell de l'Església” (*Gaudete et exsultate*, 9). Quan vivim el nostre dia a dia a la llum de l'Evangeli, intentant respondre a la crida universal a la santedat, es genera un impacte directe al nostre voltant.

Aquesta col·lecta ens recorda que som corresponsables de l'Església diocesana, de la qual la nostra parròquia forma part. Així contribuïm a reforçar el Fons Comú Diocesà, amb el qual es cobreixen les necessitats de tot el bisbat.

La inauguració del curs de l'Ateneu Universitari Sant Pacià inicia l'Any Gaudí

El 10 de juny del 2026 farà cent anys de la mort d'Antoni Gaudí, l'arquitecte de Déu. L'Església catalana s'ha avançat al 2026, i el proppassat 14 d'octubre, en un acte celebrat a la basílica de la Sagrada Família, ja va obrir la commemoració coincidint amb la inauguració del curs 2025-2026 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià. La jornada es va iniciar amb una eucaristia a la basílica presidida pel cardenal Joan Josep Omella i concelebrada pels bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya i Mallorca.

L'encarregat de la lliçó inaugural va ser el Dr. Jordi Faulí, arquitecte director de les obres de construcció de la Sagrada Família i professor de la Facultat d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes Antoni Gaudí.

En la seva intervenció, el Dr. Joan Torra, rector de l'Ateneu, va anunciar el lema de recerca d'aquest curs 2025-2026, que és «*Gaudí: art, bellesa, misteri*» i la celebració d'un congrés amb el mateix títol el febrer del 2026, que pretén que aporti llum a l'estudi de l'art, la bellesa i el misteri transcendent en l'obra de Gaudí.

Comunicació Arquebisbat de Tarragona (fotògraf: Santi Grimau)

La nostra esperança va més enllà d'aquesta vida (cf. 1Co 15, 19)

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'esperança és essencial per a seguir caminant i trobar el sentit de la nostra existència. Una esperança, però, que no defraudi, autèntica i ben fonamentada. Sant Pau, a la comunitat de cristians de Corint, enmig d'un mon pagà i hedonista, els escrivia: *Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots del homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort* (1Co 15,19-20). La nostra fe en Déu misericordiós duu, amb la força del misteri pasqual de Crist i de l'enviament de l'Esperit Sant, a l'esperança en la vida eterna. Enmig d'un món sovint massa materialista i tancat a la transcendència, els cristians hem d'afermar l'esperança que brolla de la nostra fe. No solament

perquè aquest és el contingut de la nostra creença, sinó perquè així se'ns obre al davant una gran riquesa que alimenta la nostra quotidianitat. «Quan manquen el fonament diví i l'esperança de la vida eterna, la dignitat de l'home queda greument lesionada, com consta sovint avui, i els enigmes de la vida i de la mort, de la culpa i del dolor resten sense solució, fins al punt que no rarament els homes cauen en la desesperança» (GS, 21). Nosaltres, però, tenim la certesa que la història de la humanitat i la de cada un de nosaltres no es dirigeixen cap a un punt cec o un abisme de foscor, sinó que s'orienten al trobament amb el Senyor de la glòria. De fet, creure en la vida eterna significa tenir l'esperança d'estar sempre amb el Senyor, en la plenitud de la vida, en aquella abraçada amorosa del Pare en una eternitat feliç.

Els cristians hem d'afermar l'esperança que brolla de la nostra fe.

La vida eterna, doncs, consisteix en la comunió plena amb Déu, en la contemplació i la participació del seu amor infinit. La comunió plena i el fet de ser feliços van units. La felicitat és la vocació de tot ésser humà. Benet XVI, citant sant Agustí en la Carta a Proba, ens deia: «En el fons volem solament una cosa: la vida benaurada, la vida que simplement és vida, simplement "feliç"» (*Spe salvi*, 11). I ens podem continuar preguntant, seguint el papa Ratzinger: Què és la felicitat? No es tracta d'una alegria passatgera, en una espiral d'avidesa on l'esperit humà mai no està satisfet, sinó que més aviat sempre està més buit. Necessitem una felicitat que es realitzi definitivament en allò que ens realitza, és a dir, en l'amor, per a poder exclamar, ja des d'ara: «Soc estimat, per tant existeixo; i existiré per sempre en l'Amor que no defrauda i del qual res ni ningú no podrà separar-me mai.»

